

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/577/2015
Identifikačné číslo spisu:	8313204542
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8313204542.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého V., nar. XX. mája XXXX a maloletého P., nar. XX. marca XXXX, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, deti rodičov V. bývajúceho vo M., a K. H. bývajúcej v S., zastúpenej Mgr. Františkom Chocholom, advokátom vo Vranove nad Topľou, Kalinčiakova 10, o návrhu matky detí na zvýšenie výživného, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15 P 102/2013, o dovolaní matky detí proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2014 sp. zn. 1 CoP 15/2014, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2014 sp. zn. 1 CoP 15/2014 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné rozsudkom z 21. marca 2014 č. k. 15 P 102/2013-171 uložil otcovi povinnosť zaplatiť nedoplatok na zvýšenom výživnom za čas od 8.4.2013 do 1.10.2013 na mal. V. vo výške 789,45 eur a na mal. P. vo výške 360,25 eur, a to všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletých detí. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove uznesením z 26. júna 2014 sp. zn. 1 CoP 15/2014 odvolanie matky maloletých detí odmietol a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka maloletých detí podala odvolanie proti výroku o trovách konania, pričom navrhla rozsudok zmeniť a priznať jej náhradu trov právneho zastúpenia. Po preskúmaní odvolania matky, jej odvolanie ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo doručené právnomu zástupcovi matky 8.4.2014. Koniec 15-dňovej lehoty uvedenej v § 204 ods. 1 O.s.p. pripadol na 23.4.2014 (streda), čo znamená, že pokiaľ právny zástupca matky maloletých detí podal odvolanie 24.4.2014 osobne na súde, toto odvolanie podal oneskorene.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podala dovolanie matka maloletých detí.

Žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie (§ 237 písm. f/ O.s.p., § 243b ods. 3 O.s.p.) krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že rozhodnutie krajského súdu je nesprávne. Rozsudok Okresného súdu Humenné z 21.3.2014, č. k. 15 P 102/2013 bol jej právnomu zástupcovi doručený 8. apríla 2014.

Právny zástupca 23. apríla 2014 podal proti uvedenému rozsudku v napadnutej časti o trovách konania odvolanie, ktoré bolo podané na poštovú prepravu v zákonnej 15-dňovej lehote, o čom predložila doklad (RP 99527528).

Otec maloletých detí k dovolaniu matky uviedol, že nemá dôkazy o tom či právny zástupca podal odvolanie skôr alebo nie. Svojim konaním nezapríčinil, že odvolací súd odmietol odvolanie ako oneskorene podané. Nesúhlasil, aby bol povinný uhradiť trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 239 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie ako oneskorene podané. Teda nebolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, nebolo ani potvrdené a odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklad cudzozemského rozhodnutia a ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených § 239 ods. 1, 2 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných vád vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na matkou maloletých detí tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľky, že v prejednávanej veci jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred nim konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.)

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny

poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Z obsahu spisu dovolací súd mal preukázať, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo doručené právnomu zástupcovi matky maloletých detí 8.4.2014, s tým, že koniec 15-dňovej lehoty na podanie odvolania (§ 204 ods. 1 O.s.p.) pripadal na 23.4.2014 (streda). Ako vyplýva z odvolania a pripojenej obálky, predmetné odvolanie bolo dané na poštovú prepravu 23.4.2014 a bolo adresované Okresnému súdu Humenné (č. l. 176-177 spisu). Napokon i z potvrdenia Pošty (č. l. 191 spisu) vyplýva, že predmetná zásielka bola daná na poštovú prepravu 23. apríla 2014.

S poukazom na vyššie uvedené, ak teda odvolací súd odvolanie matky odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) rozhodol nesprávne a matke maloletých detí týmto postupom a rozhodnutím odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., keďže odvolanie bolo podané včas.

Uvedená procesná vada zakladá podľa uvedeného ustanovenia prípustnosť dovolania a je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.